

tersen kunde blive forhøjet med 600 Kr.; Forslaget blev forkastet, jfr. Rigsdagstidende 1898—99 Tillæg B. Sp. 1177—78 og 1361—62. Da der paa Underkonto 1 ved Docent Saabys Afgang fra Universitetet var blevet et Beløb af 600 Kr. til Disposition, jfr. Univ. Aarb. f. 1897—98 S. 649—50, og dette Beløb ikke var anvendt for Finansaaret 1898—99, blev det efter Ministeriets Indstilling ved kgl. Resolution af 6te April 1899 indtil videre tillagt Dr. E. Petersen og Dr. L. Kolderup Rosenvinge med 300 Kr. til hver for sidstnævnte Finansaar og fra 1ste April 1899 indtil videre, jfr. Univ. Aarb. f. 1898—99 S. 109.

Endelig blev der af Ministeriet til 2den Behandling i Folkethinget af Finanslovsforslaget for 1900—1901 stillet Forslag om Forhøjelse af Beløbet paa Universitetets Udgiftspost 7. a. 2, for at Honorarerne til Dr. E. Petersen og Dr. L. Kolderup Rosenvinge kunde blive forhøjede med 700 Kr. til hver til 2000 Kr. aarlig, jfr. Rigsdagstidende 1899—1900 Tillæg B. Sp. 467—68 og 703—4; Forslaget blev tiltraadt af Folkethingets Finansudvalg, vedtaget af Rigsdagen og Beløbet optaget paa Finansloven for 1900—1901.

Efter Ministeriets Forestilling blev det ved kgl. Resolution af 14de April 1900 bifaldet, at der af det paa Universitetets Udgiftspost 7. a. disponible Beløb tilstødes Dr. phil. L. Kolderup Rosenvinge og Dr. phil. C. U. E. Petersen hver et Beløb af 700 Kr. til Forhøjelse af de dem hidtil tillagte Honorarer af 1300 Kr. for at holde Forelæsninger, henholdsvis over Kryptogamer og over Æmner fra den fysiske Kemis Omraade.

III. Forelæsninger, Øvelser og Examina.

1. Den filosofiske Prøve.

a. *Kgl. Resolution af 25de Juni 1900 om skiftevis Besørgelse af det propædeutiske Kursus i Filosofi af to af de tre Professorer i Filosofi.*

Fra det filosofiske Fakultet modtog Konsistorium under 22de Maj 1900 et af Fakultetet anbefalet Andragende, hvori Professorerne, Dr. phil. & jur. H. Høffding, Dr. phil. K. Kroman og Dr. phil. Cl. Wilkens ansøgte om, at det for Fremtiden maatte blive dem tilladt at ordne det propædeutiske Kursus i Filosofi saaledes, at det skiftevis besørgedes af to af dem, saaledes at enhver af dem hver tredie Aar fik bedre Tid til at holde andre Forelæsninger. Ansøgerne bemærkede, at det for de to ordinære Professorer vilde medføre to Fordele, nemlig, at de fik mere Tid til at holde andre Forelæsninger end de propædeutiske, og at de kunde holde det propædeutiske Kursus med større Friskhed, naar de hvert tredie Aar vare fritagne for det, samt at det for den ekstraordinære Professor vilde være af Interesse at have Lejlighed til at komme i Berøring med en større Kreds af unge Studerende. Konsistorium anbefalede Sagen i Skrivelse af 8de Juni s. A. til Ministeriet.

Ved Skrivelse af 26de s. M. meddelte Ministeriet Konsistorium, at det ved kgl. Resolution af 25de s. M. var bifaldet, »at der sker følgende Forandring i de ved allerhøjeste Resolution af 8de September 1871 fastsatte Regler angaaende den almindelige filosofiske Prøve ved Kjøbenhavns Universitet, at det propædeutiske Kursus i Filosofi ordnes saaledes, at det

skiftevis besørges af to af de tre Professorer i Filosofi, saaledes at enhver af dem hvert tredje Aar er fritagen for at holde de til det nævnte Kursus hørende Forelæsninger.»

b. Andre Afgjørelser.

I Anledning af et af Kirke- og Undervisningsministeriet til det filosofiske Fakultets Erklæring sendt Andragende fra en Student, der havde bestaaet Afgangsexamen for Studerende i Sommeren 1899, om Tilladelse til at indstille sig til den filosofiske Prøve i Januar 1900 paa Grund af, at han skulde indtræde i praktisk Stilling som Elektriker, udtalte Fakultetet i Skrivelse af 15de September s. A. til Ministeriet, at det maatte fraraade at bevilge Ansøgningen, da en saa forhastet Examen ikke vilde muliggjøre det Udbytte, som det filosofiske Kursus kunde bringe.

— Ved Ministeriets Skrivelse af 3die Februar 1900 blev der meddelt en Student, der havde bestaaet Afgangsexamen for Studerende i Sommeren 1899, Tilladelse til at indstille sig til den filosofiske Prøve i Midten af April 1900. Fakultetet havde anbefalet Ansøgningen, da Andrageren skulde rejse til Udlandet i Maj s. A.

— I Henhold til den ved Ministeriets Skrivelse af 27de April 1886 givne Bemyndigelse for det filosofiske Fakultet, jfr. Univ. Aarb. f. 1885—86 S. 49, er det blevet tilladt 2 Studerende, der i Januar 1900 havde bestaaet Afgangsexamen for Studerende, at indstille sig til den filosofiske Prøve i Sommeren s. A.

2. Forelæsninger og Examina under det theologiske Fakultet.

a. Prøve i patristisk Latin.

Et Andragende fra 3 Studenter om Tilladelse til at indstille sig til den mundtlige Prøve i Examen i patristisk Latin i December 1899, da de ønskede i Januar 1900 at rejse til London til et Studentermøde for Hedningemissionen, blev ved Skrivelse af 13de Oktober 1899 afslaaet af Fakultetet.

b. Den theologiske Embedsexamen.

Fakultetet indskærpede under 12te September 1899 ved Bekjendtgørelse paa Universitetet, at der ikke ved den theologiske Embedsexamen er Valgfrihed mellem flere Examensopgaver i gammeltestamentlig Exegese, men at Kandidaten er bundet til at skrive over den, der handler om det Pensum, han har opgivet.

— Efter Fakultetets Indstilling bifaldt Ministeriet under 26de April 1900, at det overdroges Professor, Dr. theol. Fr. Nielsen, naar han den 15de Maj s. A. havde fratrudd Embedet som Professor i Kirkehistorie, at deltage i Afholdelsen af den theologiske Embedsexamens skriftlige og mundtlige Del i Sommeren s. A.

3. Forelæsninger og Examina under det rets- og statsvidenskabelige Fakultet.

a. *Den juridiske Fællesprøve.*

I Anledning af et fra Ministeriet til Erklæring sendt Andragende fra N. N. — der i Sommeren 1894 havde taget almindelig Forberedelsesexamen med kun 73 Points, men med gode Karakterer i Dansk — om Tilladelse til at indstille sig til den juridiske Fællesprøve, anbefalede Fakultetet i Skrivelse af 24de Marts 1900, at Ansøgningen blev bevilget.

— Ved Skrivelse af 23de April 1900 meddelte Ministeriet N. N., der havde taget almindelig Forberedelsesexamen i Sommeren 1891, Tilladelse til at indstille sig til den juridiske Fællesprøve i Sommeren 1900. Ansøgningen var bleven anbefalet af Fakultetet.

— Ved Ministeriets Skrivelser af 16de September 1899, 1ste og 22de Februar, 23de og 30te Maj, 13de og 25de Juni samt 6te Juli 1900 er der blevet meddelt Tilladelse til at underkaste sig den juridiske Fællesprøve: for 1 Studerende i Vinteren 1899—1900, 7 Studerende i Sommeren 1900 og 9 Studerende i Vinteren 1900—1901, uanset at de havde underkastet sig eller indstillet sig til den nævnte Prøve, henholdsvis i Sommeren 1899, Vinteren 1899—1900 og Sommeren 1900. Fakultetet havde anbefalet 16 af Ansøgningerne af følgende forskellige Grunde: indtrædende Værnepligt, Sygdom før og under Examen, fremrykket Alder i Forbindelse med økonomiske Vanskeligheder.

— Fakultetet meddelte ved Skrivelse af 24de Marts 1900 en Kandidat, der led af Skrivekrampe, Tilladelse til kun at faa en Opgave om Dagen ved den skriftlige Del af Fællesprøven i Sommeren s. A.

— I Anledning af et Andragende fra N. N., der ikke var Student, om Tilladelse til, uagtet han var blevet rejiceret 3 Gange, senest i Sommeren 1900, atter at indstille sig til den juridiske Fællesprøve, meddelte Fakultetet ham, at det ikke kunde anbefale hans Ansøgning.

b. *Den fuldstændige juridiske Embedsexamens 2den Del.*

Fakultet meddelte ved Skrivelser af 11te, 16de og 30te Oktober og 6te December 1899 samt 16de Februar, 20de Marts, 19de Maj, 20de og 29de Juni 1900 5 Studenter, der havde taget Fællesprøven i Vinteren 1898—99 og 5 Studenter, der havde taget samme Prøve i Sommeren 1899, men som paa Grund af Sygdom ikke havde kunnet indstille sig til eller havde maattet forlade Prøven ved den juridiske Embedsexamens 2den Del, henholdsvis i Vinteren 1899—1900 og i Sommeren 1900, Tilladelse til atter at indstille sig til sidstnævnte Examen i Sommeren 1900 og i Vinteren 1900—1901. Ved Fakultetets Skrivelse af 26de Juni 1900 blev der meddelt 2de af fornævnte Studenter, der havde taget Fællesprøven i Vinteren 1898—99, paa Grund af deres Sygdom Tilladelse til at indstille sig til den juridiske Embedsexamens 2den Del i Vinteren 1900—1901.

— I Anledning af et Andragende fra en Student — der havde taget Fællesprøven i Vinteren 1898—1899 og derefter faaet Tilladelse til paa Grund af Sygdom først at indstille sig til den juridiske Embedsexamens

2den Del i Sommeren 1900, ved hvilke Examen han erholdt Hovedkarakteren Non contemnendus, — om, at han maatte indstille sig paany til sidstnævnte Examen i Vinteren 1900—1901, meddelte Fakultetet ham, at det ikke kunde anbefale hans Andragende.

4. Forelæsninger og Examina under det lægevidenskabelige Fakultet.

a. *Kgl. Resolution af 9de Februar 1900 om, at kgl. Resolution af 11te Marts 1899 angaaende Undervisningen i Psykiatri først træder i Kraft ved Examensterminen i Januar 1901.*

Fra det lægevidenskabelige Fakultet modtog Konsistorium under 15de Januar 1900 en Skrivelse, hvori Fakultet meddelte, at det gennem »Medicinsk Forenings« Formand havde modtaget et Andragende om, at Bestemmelsen om, at de Studerende skulle have gennemgaaet det theoretiske og kliniske Kursus i Psykiatri, som afholdes ved Kommunehospitalets 6te Afdeling, jfr. Univ. Aarb. f. 1898—99 S. 34—35, først maatte træde i Kraft ved Examensterminen Januar 1901 i Stedet for som bestemt i Juni 1900, idet det havde vist sig vanskeligt for alle de paagjældende Studerende allerede i Sommeren s. A. at fremlægge de forlangte Attester. Hvis Fordringen blev fastholdt, vilde det formentlig medføre, at adskillige af den Grund maatte udsætte deres Examen et halvt Aar. Fakultetet anbefalede de Studerendes Ansøgning og henstillede, hvorvidt en saadan Udsættelse af Bestemmelsens Ikrafttræden kunde finde Sted. Konsistorium sluttede sig i Skrivelse af 19de Januar 1900 til Ministeriet til Fakultetets Anbefaling.

Ved Skrivelse af 10de Februar s. A. meddelte Ministeriet Konsistorium, at det paa Ministeriets Forestilling ved kgl. Resolution af 9de s. M. var blevet bifaldet, »at den allerhøjeste Resolution af 11te Marts 1899 angaaende Undervisningen i Psykiatri til den lægevidenskabelige Embedsexamen først træder i Kraft ved Examensterminen i Januar 1901«.

b. *Kgl. Resolution af 4de April 1900 om Forpligtelse for de lægevidenskabelige Studerende til at gennemgaa et Kursus i bakteriologisk Teknik i Universitetets Laboratorium for medicinsk Bakteriologi.*

Fra det lægevidenskabelige Fakultet modtog Konsistorium under 18de Februar 1899 et Andragende fra Bestyreren af Universitetets Laboratorium for medicinsk Bakteriologi, hvori denne, efter at Laboratoriet havde faaet en saadan Udvidelse, at det raadede over 35 Arbejdspladser, fordelte paa 2 Kursussale, ansøgte om, at der maatte blive søgt bevilget et Beløb til Anskaffelse af Mikroskoper og Skabe samt Lønning til en ny Assistent, jfr. i det følgende under Samlinger og videnskabelige Instituter. Dernæst foreslog Professor Salomonsen, at der for Fremtiden — fra Sommeren 1902 at regne — som Betingelse for at indstille sig til lægevidenskabelig Embedsexamens 2den Del maatte blive krævet Attest for, at Kandidaten havde gennemgaaet et Kursus i bakteriologisk Teknik i fornævnte Laboratorium. Han bemærkede, at dette Forslags Gjennemførelse vilde være til stor Gavn for Studiet i dets Helhed, idet det paa den ene Side ikke vilde medføre nogen Forøgelse af Examensfordringerne, hvad Stofmasse angik, og snarest

vilde bidrage til at lette Examen, og paa den anden Side vilde det heller ikke forlænge Studietiden; paa Grundlag af mangeaarig Erfaring mente han, at et i Omfang fuldt ud tilfredsstillende Kursus vilde kunne tilendebringes i Løbet af 6 Uger med 4 ugentlige Arbejdsdage.

I Skrivelse af 19de Juli s. A. udbad Ministeriet sig nærmere Oplysninger om, hvor længe det lægevidenskabelige Studium gennemsnitlig havde været for deres Vedkommende, som i de senere Aar havde taget lægevidenskabelig Embedsexamen. Efter at Konsistorium under 3die August s. A. havde indsendt en Opgjørelse for Tidsrummet 1885—1899, udbad Ministeriet sig under 22de September s. A. en lignende Opgjørelse for Tidsrummet 1860—1871, der blev indsendt 24de Oktober s. A. Den gennemsnitlige Studietid (Aar) for Kandidaterne viste sig at være for Tidsrummet 1885—1899: 1885. I. (Vinter): 7.32. 1885. II. (Sommer): 7.00. 1886. I. 7.82. 1886. II. 7.45. 1887. I. 6.94. 1887. II. 7.30. 1888. I. 7.32. 1888. II. 6.83. 1889. I. 6.90. 1889. II. 7.32. 1890. I. 7.05. 1890. II. 7.14. 1891. I. 7.28. 1891. II. 7.25. 1892. I. 7.29. 1892. II. 7.19. 1893. I. 7.19. 1893. II. 7.32. 1894. I. 7.03. 1894. II. 7.32. 1895. I. 7.31. 1895. II. 7.18. 1896. I. 7.10. 1896. II. 7.19. 1897. I. 7.00. 1897. II. 7.27. 1898. I. 7.28. 1898. II. 7.18. 1899. I. 7.06. 1899. II. 7.03. I Gennemsnit for hele Perioden: 7.20. For Tidsrummet 1860—1871: 1860. I. 6.25. 1860. II. 8.00. 1861. I. 7.10. 1861. II. 6.90. 1862. I. 7.04. 1862. II. 7.00. 1863. I. 7.13. 1863. II. 6.43. 1864. I. 6.63. 1864. II. 6.17. 1865. I. 6.90. 1865. II. 7.19. 1866. I. 7.12. 1866. II. 6.91. 1867. I. 7.09. 1867. II. 7.46. 1868. I. 6.93. 1868. II. 7.39. 1869. I. 6.39. 1869. II. 7.38. 1870. I. 7.45. 1870. II. 7.28. 1871. I. 6.91. 1871. II. 7.10. I Gennemsnit for hele Perioden: 7.01.

Efter at fornævnte Bevillinger vare blevne givne paa Finansloven for 1900—1901, modtog Konsistorium under 6te April 1900 Meddelelse fra Ministeriet om, at det efter dets Forestilling ved kgl. Resolution af 4de s. M. var blevet fastsat, »at enhver, der i og efter Examensterminen i Sommeren 1903 vil indstille sig til 2den Del af den lægevidenskabelige Embedsexamen ved Universitetet, først skal godtgjøre for Dekanus i det lægevidenskabelige Fakultet, at han har gennemgaaet et Kursus i bakteriologisk Teknik i Universitetets Laboratorium for medicinsk Bakteriologi.«

Det lægevidenskabelige Fakultet indsendte derefter under 3die Maj 1900 et Andragende om, at Betalingsvilkaarene for fornævnte Kursus maatte blive ordnede i Overensstemmelse med de Vilkaar, der vare gjældende for alle de andre paa de lægevidenskabelige Studerende beregnede experimentelle Øvelser, nemlig de kemiske, de mediko-fysiske og de fysiologisk-kemiske. Fakultetet gjorde opmærksom paa, at Betalingsvilkaarene for de kemisk-fysiologiske Øvelser i sin Tid vare blevne fastsatte i Overensstemmelse med de for de kemiske Øvelser gjældende, jfr. Univ. Aarb. f. 1864—71 S. 388, nemlig: For 1 Arbejdsdag à 3 Arbejdstimer ugentlig i et Semester, ø: 16 Arbejdsdage, 8 Kr., og for 3 (à 4) Arbejdsdage ugentlig det tredobbelte, altsaa 24 Kr. I nøje Overensstemmelse hermed var senere Betalingen for de lovbevalde mediko-fysiske Øvelser, der omfattede 12 Arbejdsdage à 3 Timer ugentlig fastsat til 6 Kr., jfr. Univ. Aarb. f. 1898—99 S. 52. Efter Analogi vilde den Sum, der af hver Deltager skulde erlægges for de mediko-

bakteriologiske Øvelser, der omfattede 24 Arbejdsdage à 3 Arbejdstimer, saaledes blive 12 Kr. Fakultetet anbefalede imidlertid, at Betalingen ikke sattes højere end til 10 Kr. Fakultetet foreslog derhos, at de samme Regler, som gjaldt med Hensyn til Erstatning for ituslagne Sager ved de kemiske Øvelser og i det fysiologiske Laboratorium, ogsaa fik Gyldighed ved de mediko-bakteriologiske Øvelser.

I en af Universitetets Kvæstor afgiven Erklæring af 25de Juni s. A. bemærkede denne, at den Betaling, der nu for Tiden i Virkeligheden blev forlangt for Deltagelse i Universitetets kemiske Øvelser, ikkun var 6 Kr. for hver Arbejdsdag og saaledes lavere end den af Fakultetet i Henhold til Univ. Aarbog f. 1864—71 I. S. 388 anførte Betaling. I Forhold til den nævnte virkelige Betaling for Deltagelse i de kemiske Øvelser vilde Betalingen for Deltagelse i de bakteriologiske Øvelser, beregnede til 24 Arbejdsdage, nøjagtig blive at fastsætte til 9 Kr., og han var af den Mening, at den sidst nævnte Betaling end ikke burde være højere end 8 Kr. Kvæstor bemærkede i den Anledning, at det i de Forhandlinger, der gik forud for den ved Ministeriets Skrivelse af 31te August 1899 fastsatte Betaling for Deltagelse i de mediko-fysiske Øvelser, jfr. Univ. Aarb. f. 1898—99 S. 37 ff., blev oplyst, at det lægevidenskabelige Fakultet ansaa en Betaling for Deltagelse i de experimentelle Øvelser for de lægevidenskabelige Studerende for hensigtsmæssig til at fremme et stadigt Besøg af disse Øvelser, jfr. Univ. Aarb. l. c. S. 50, og at Indførelsen af en saadan Betaling heller ikke kunde anses for et Brud paa Principet om fri Undervisning for de Studerende ved Universitetet, eftersom Betalingen væsentlig havde sin Grund i det Forbrug af Materialier, som fulgte med Deltagelsen i Øvelserne og derfor burde erstattes vedkommende Laboratorium. At der nu netop ved det bakteriologiske Laboratorium vilde indtræde et betydeligt Forbrug af Materialier ved den Besættelse af *samtlig*e disponible 35 Pladser i Laboratoriet, som den tvungne Deltagelse i Øvelser ved dette vilde have til Følge, derom kunde der sikkert ikke være nogen Tvivl. Imidlertid vilde det ikke kunne overses, at, da der paa Finansloven for 1899—1900, jfr. Rigsdagstidende 1898—99 Tillæg A. Sp. 1075—76, blev søgt og erholdt en Forhøjelse af det bakteriologiske Laboratoriums Driftsudgifter fra 1800 Kr. til 2900 Kr., skete dette udtrykkeligt ogsaa under Hensyn til »den Anskaffelse af Kemi-kalier m. v., som maa til, for at de mange nye Arbejdspladser overhovedet kunne bruges.« Det syntes derfor heller ikke at kunne opfattes som Rigsdagen helt uvedkommende, naar der nu gjennem Indførelsen af Betaling for Deltagelse i Øvelserne blev tilvejebragt en Indtægt for Laboratoriet, idet der maatte kunne rejses det Spørgsmaal, om ikke det paa Universitetets Udgiftspost 3. n. bevilgede Annuum 2900 Kr. for Laboratoriet for medicinsk Bakteriologi i saa Fald maatte kunne nedsættes. Paa hvilken Maade Ministeriet end vilde sætte sig i Forbindelse med Rigsdagen om dette Punkt for at sikre sig mod en Nedsættelse af det for Laboratoriet bevilgede Annuum, vilde det være en Fordel, om den indførte Betaling gjorde et Indtryk af at være moderat, og det vilde i denne Henseende bemærkes, at allerede en Betaling af 8 Kr. for Benyttelsen af 35 Arbejdspladser i to Halvaar vilde give Laboratoriet en Indtægt af 560 Kr. Ogsaa Indførelsen af Betaling for

Deltagelse i de mediko-fysiske Øvelser blev udtrykkeligt berørt overfor Rigsdagen, jfr. Rigsdagstidende 1898—99 Tillæg A. Sp. 1077—78.

I Henhold til Konsistoriums Indstilling i Skrivelse af 2den Juli 1900 bifaldt Ministeriet under 20de s. M., »at der til Øvelser for lægevidenskabelige Studerende i bakteriologisk Teknik ved Universitetets Laboratorium for medicinsk Bakteriologi bliver at løse Adgangskort i Universitetskvæsturen, som betales med 8 Kr., og at det Beløb, der indkommer i Betaling for de nævnte Adgangskort, udbetales til Professoren i almindelig Pathologi, som derfor aflægger Regnskab sammen med de til Laboratoriets Drift bevilgede 2900 Kr., samt at de Regler, der gjælde ved Universitetets kemiske og fysiologiske Laboratorier med Hensyn til Erstatning for ituslagne Sager o. s. v., ogsaa ville være at anvende ved dets Laboratorium for medicinsk Bakteriologi.«

Paa Finanslovforslaget for 1901—1902 blev der i Anmærkningerne til Universitetets Udgiftspost 3. n. optaget Meddelelse om fornævnte Resolution, jfr. Rigsdagstidende 1900—1901 Tillæg A. Sp. 1143—44.

c. Forslag fra Overlæge ved Kommunehospitalet, Professor, Dr. med. A. Haslund om Afholdelse af en klinisk Prøve i Hudsygdomme og de veneriske Sygdomme ved den lægevidenskabelige Embedsexamen.

I Skrivelse af 24de November 1899 anmodede Kirke- og Undervisningsministeriet Konsistorium om at indhente det lægevidenskabelige Fakultets Erklæring over et af Overlæge ved Kommunehospitalet, Professor, Dr. med. A. Haslund indsendt Andragende, hvori denne, foranlediget ved den i September s. A. i Bryssel afholdte internationale Konference for at modarbejde Udbredelsen af Syfilis og de veneriske Sygdomme, foreslog, at der indførtes en klinisk Prøve i Hud- og veneriske Sygdomme ved den lægevidenskabelige Embedsexamen.

Professor Haslund bemærkede i sit Andragende, at der paa Konferencen enstemmigt blev vedtaget følgende Resolution:

La Conference,

Estimant qu'une connaissance approfondie de la Vénérologie constitue un des moyens les plus sérieux pour combattre efficacement la propagation des maladies vénériennes,

Recommende aux Gouvernements d'assurer la création de medecins vraiment compétents en la matière par l'institution, dans chaque université, de cours complets et obligatoires dont les matières figureraient au programme des examens d'Etat.

Elle demande que les eximinateurs soient spécialistes.

Denne Resolution blev foreslaaet af: Professor Fournier (Paris), Dr. Pavloff (St. Petersburg), Dr. Jonathan Hutchinson (London), Professor Doutrelepont (Bonn), Professor Lesser (Berlin), Professor Petersen (St. Petersburg), Dr. de Sturmer (St. Petersburg), Professor Neisser (Breslau), Professor Wolff (Strasbourg), Professor Mracek (Wien), uden Undtagelse Mænd, der ere højt ansete i Videnskaben, og hvis rige Erfaringer borge for en sund og paalidelig Opfattelse af de forhaanden værende uheldige Forhold.

Professor Haslund tillod sig, og han ansaa det for sin Pligt som

extraordinær Docent i Venerologi ved Københavns Universitet at gøre Regeringen opmærksom paa denne Udtalelse fra en Forsamling af de mest ansete Læger og Jurister fra alle Lande i Europa, og han følte sig saa meget mere opfordret til at foretage dette Skridt, som Resolutionens Indhold faldt godt sammen med, hvad han for ca. 3 Aar siden i en motiveret Skrivelse*) til Kirke- og Undervisningsministeriet havde paavist, nemlig, at det stod saare daarligt til blandt Landets Læger med Hensyn til Kundskaben om de veneriske Sygdomme. Blandt Forbedringer, han den Gang foreslog, var det navnlig Optagelsen af Dermato-venerologien som Examensfag, han urgede, idet det obligate Semester, som Kandidaten skulde have gennemgaaet, før han indstillede sig til Examen, langtfra var tilstrækkeligt eller betryggende for hans Viden i dette Fag. Sagen var nemlig den, at dels kunde den Studerende i saa kort Tid ikke erhverve sig de nødvendige Kundskaber, dels absolveredes dette Kursus paa et meget tidligt Stadium i Studiet. Naar saa dertil kom, at Studenten vidste, at han ikke vilde blive examineret i dette Fag til Examen, ja saa tog han det hele ganske let; det kom kun an paa at erholde det Klinikbevis, uden hvilket han ikke kunde indtegne sig til Examen*).

Naar Resolutionen udtalte, at den grundige Kjendskab til Venerologien hos alle Læger var et af de betydningsfuldeste Midler til Bekæmpelsen af de veneriske Sygdommes Udbredning, saa havde den ganske sikkert Ret. Man maatte erindre, at det gjaldt i højeste Grad smitsomme Sygdomme, hvis rette Diagnose og Behandling var af den største Betydning, ikke alene for Patienten selv, men for hans Familie og Omgivelser. Staten burde derfor ikke autorisere Læger, der ikke vare fuldt hjemme i disse Sygdommes Pathologi; den kunde ikke forsvare — paa en Maade at føre Befolkningen bag Lyset ved at give Mænd Stempel som Læger, der kunne paatage sig at behandle alle mulige Sygdomme, naar der i Virkeligheden var en stor Klasse af Sygdomme (Hudens og veneriske Sygdomme), i hvilken de manglede de allernødvendigste Kundskaber; og denne store Klasse af Sygdomme var i Virkeligheden — og dette maatte tages bogstaveligt — de langt hyppigst forekommende for større Byers Vedkommende. Naar saa dertil kom, at alle de veneriske Sygdomme ere smitsomme, og en stor Del Hudsygdomme ogsaa kunne overføres fra Individ til Individ, indsaas det let, hvad Skade en forsømt Diagnose, en fejlagtig Behandling og en ufuldstændig Kjendskab til disse Sygdommes Pathologi kunde afstedkomme og i Virkeligheden meget ofte afstedkom. Fra hans snart 18aarige Virksomhed som Overlæge ved Kommunehospitalets 4de Afdeling kunde han med Lethed anføre en stor Række af Exempler paa, hvorledes ikke blot enkelte Individuer, men hele Familier vare blevne ødelagte, blot fordi den behandlende Læge havde savnet den nødvendige Indsigt i disse Sygdommes Natur og Væsen,

*) Jfr. Univ. Aarb. f. 1895—96 S. 33—35.

*) For ca. et Aar siden blev der til skriftlig Examen opgivet et Æmne fra Syphilidologien, og sidste Sommer fik en Examenskandidat en Patient med Syfilis til medicinsk Klinik. Begge disse Forsøg havde et saa uheldigt Udfald, at ogsaa dette, synes det ham, maatte opfordre indtrængende til at foretage en gjenmægribende Forandring.

ja han kjendte endog Tilfælde, hvor Lægens Optræden maatte betegnes som strafbar, saa stor havde hans Uvidenhed været.

For en Del kunde der raades Bod paa denne uheldige Tilstand ved at indføre Dermato-venerologien som Examensfag; vel var det sandt, at Studenten læste — i Almindelighed taget — mere for Examen, end for Livet; men naar han vidste, at han skulde underkastes en Prøve i disse Fag, var han tvungen til at sætte sig grundigt ind i dem, i alt Fald grundigere end han nu gjorde det. Det Ideale vilde være, at han ikke alene bestod en Examensprøve, men at der ikke gaves ham jus practicandi, før han havde gjort flere Maaneders Hospitalstjeneste paa en Afdeling for Hudsygdomme og veneriske Sygdomme; først her kunde han tilegne sig den fuldstændige Indsigt. Forholdene her i Landet vare jo for Tiden saa uheldige, at kunde allerfærreste Kandidater opnaaede dette; det var imidlertid stadigt hans Haab, at, inden den endelige Plan til det nye Frederiks Hospital blev vedtaget, den oprindelig projekterede Hudsygeafdeling atter maatte blive optaget; derved vilde dog ikke saa faa flere Læger kunne blive i Stand til at gennemgaa et for dem selv, for Individet og Samfundet nødvendigt Led i Uddannelsen. Men indtil dette skete, vilde en obligat Prøve til Embedsexamen dog til en vis Grad afhjælpe den nuværende uheldige og ufor-svarlige Tilstand. Kun enkelte Steder i Europa var en saadan Prøve indført, men ved flere Universiteter i Østerrig, Tyskland, Sverrig og Norge var man begyndt at gjøre et Skridt henimod dette, idet de extraordinære Professorer vare blevne Ordinarii og have fast Sæde i Fakultetet, og her vilde det forhaabentlig være dem lettere at sætte deres begrundede Fordringer igjennem og at bryde den ikke mere tidssvarende Ringeagt for de saakaldte »udvendige« Sygdomme. Et medicinsk Fakultet havde dog i første Linie den Opgave at uddanne Læger, der kunde paatage sig Behandlingen af alle Sygdomme; navnlig maatte de hyppigst forekommende ikke forsømmes; først i anden Linie kom dets Pligt til at hjælpe og støtte de enkelte, der viste videnskabelig Interesse ud over, hvad Embedsexamen fordrere.

Den Indvending, der fra flere Sider var blevet gjort mod en saadan Ordning, nemlig, at saa skulde andre Specialiteter med lige saa stor Ret kunne gjøre Fordring paa at repræsenteres som Examensfag, gjaldt ikke. Thi for det første drejede det sig — som ovenfor sagt — for Hudens og de veneriske Sygdomme om saa godt som lutter smitsomme Sygdomme, fejlede Lægen i Diagnosen af en Øjen- eller Øresygdom, ja saa kunde det i værste Tilfælde kun gaa ud over det enkelte Individ; men fejlede han i i Opfattelsen af en venerisk Sygdom, da led ikke alene Patienten derunder, men det kunde have uberegnelige og skjæbnsvangre Følger for hans Om-givelser, ofte i stor Udstrækning. Og dernæst vare Hudens og de veneriske Sygdomme af en saa enorm Hyppighed, at Kundskaben og Indsigten i dem ikke burde være Specialisternes Eje; enhver praktiserende Læge burde kjende dem og være i Stand til at behandle dem; det maatte ikke være nogen Specialitet, at forstaa sig paa dem. Kom vi saa vidt, vilde derved ogsaa opnaas, at Nutidens mange averterende »Specialister« maatte indstille deres for Publikum skadelige, og for Lægestandens Ære uværdige og nedsættende Virksomhed og Markskrigeri.

Han tillod sig derfor at stille det Forslag, at der blev indført en klinisk Prøve i Hud- og veneriske Sygdomme for hver Kandidat, der indstillede sig til Embedsexamen. Skulde dette støde paa Vanskeligheder med Hensyn til det engang fastsatte Antal af Karakterer til Examen, da kunde der jo intet være i Vejen for, at Karakteren i dette Fag sloges sammen med den Karakter, Kandidaterne erholdt i medicinsk eller kirurgisk Klinikprøve.

Det var hans Overbevisning, at man inden ret lang Tid blev nødt til at indføre en saadan Prøve, idet Danmark ikke kunde og burde staa tilbage for andre civiliserede Lande; det vilde kun være sørgeligt, om vort Land skulde blive mellem de sidste i Rækken, hvor det gjaldt Fremskridt, til Gavn baade for Individet og Samfundet.

Konsistorium indsendte under 19de Januar 1900 til Ministeriet en Erklæring af 13de s. M. fra *det lægevidenskabelige Fakultet*, hvori dette udtalte, at det anerkjendte de Bestræbelser, som Professor Haslund saavel som de ved Kongressen i Bruxelles forsamlede Specialister gjorde for at hæve deres Fag og modvirke de Ulykker, de i deres Virksomhed saa hyppigt vare Vidner til, men naar det gjaldt om i denne Hensigt at gjøre Forandringer i den bestaaende Examensordning, saa var der, som Fakultetet allerede havde haft Lejlighed til at udtale, flere Forhold at tage i Betragtning. Det Maal, som Professor Haslund stræbte imod, var for det første en særlig Examination i den nævnte Specialitet og dernæst Indførelsen af nogle Maaneders tvungen Hospitalstjeneste paa en Afdeling for Hud- og veneriske Sygdomme: »først her kunde han (Kandidaten) tilegne sig den fuldstændige Indsigt«. Fakultetet fandt det i denne Anledning nødvendigt at gjøre opmærksom paa, at man ved Planlæggelsen af den lægevidenskabelige Embedsexamen ikke kunde tilstræbe at give Kandidaterne en »fuldstændig Indsigt«, men kun et solidt Grundlag, hvorpaa de kunde arbejde videre, og først og fremmest en saa stor almindelig medicinsk Dannelse, at de vare i Stand til selvstændig Iagttagelse og Tænkning over Sygdomsfænomenerne, uden hvilket de hurtigt efter Examen vilde henfalde til ganske overfladig Rutine. Man vilde specielt aldrig ved Undervisningen kunne opnaa at sikre Publikum mod diagnostiske Fejltagelser fra Lægernes Side og den Garanti, som Staten ydede, kunde kun være relativ. Det var imidlertid efter Fakultetets Anskuelse ganske overdrevent at sige, at Studenterne, idet de forlode Universitetet, »manglede de allernødvendigste Kundskaber« i denne Specialitet, og det var ligeledes urigtigt at sige, at Studenterne vidste, at de ikke vilde blive examinerede i dette Fag ved Examen, thi ogsaa under den nuværende Ordning bleve de prøvede i Æmner, der henhørte til denne Specialitet ved Examinationen i Medicin, Kirurgi og pathologisk Anatomi. Fakultetet maatte derfor ligesom tidligere bestemt tilbagevise Professor Haslunds Udtalelse om det uforsvarlige i at autorisere Læger i Henhold til den nuværende Examensordning som ubeføjet.

Fakultetet kunde derimod indrømme, at der kunde være Grund til at ønske en forbedret Undervisning i dette Fag, og det var ikke nogen principiel Modstander af, at der som Afslutning paa Undervisningen indførtes en

speciel klinisk Prøve, men for at dette kunde ske, maatte der først foretages en Forandring i den hele Examensordning, hvilket Fakultetet ikke for Øjeblikket fandt det hensigtsmæssigt at foreslaa. Uden videre at give denne og andre begrænsede Specialiteter Ligestilling ved Examen med de mere omfattende og centrale Fag vilde nemlig forrykke den naturlige Ligevægt mellem Fagené og friste de Studerende til at sikre sig en god Karakter ved at anvende uforholdsmæssig Tid paa en forholdsvis let overkommelig Specialitet. Fakultetet maatte derfor fraraade, at Professor Haslunds Indstilling for Tiden toges til Følge.

I Anledning af Professor Haslunds Udtalelser om det eventuelle nye Frederiks Hospital bemærkede Fakultetet, at der var planlagt Oprettelse af en Poliklinik for Hud- og veneriske Sygdomme, og at der paa det ubenyttede Terræn vilde kunne bygges en Service for disse Sygdomme, hvis dette senere skulde ønskes.

d. Forskjellige Afgjørelser.

Fra Dr. med. E. Pontoppidan modtog Konsistorium under 30te Oktober 1899 en Skrivelse, hvori han bemærkede følgende. Ved en i September s. A. i Bryssel afholdt international Conference »pour la prophylaxie de la syphilis et des maladies veneriennes«, i hvilken han deltog som Delegeret for den danske Regering, anbefaledes Udbredelsen af mere almindelig Kundskab om disse Sygdommes Natur og Betydning som en af de i særlig Grad nødvendige og nyttige forebyggende Forholdsregler. En af Vejene var Afholdelsen af oplysende Foredrag for dertil egnede Tilhørerkredse, saaledes ogsaa og netop for Studenter, saa meget mere, som disse syntes at være en for disse Infektioner særligt udsat Klasse. I en for Konferencen foretagen Enquête havde saaledes Dr. Blaschko for Berlin fundet, at medens Morbiliteten, hvad de veneriske Sygdomme angik, for Soldater beløb sig til $4\frac{1}{2}$ pCt., for unge Arbejdere til 8 pCt. og for Handelsbetjente til 16 pCt., var den for Studenter mindst 25 pCt. p. a. I Dorpat havde Professor Dehio ved en Undersøgelse i 1892 konstateret, at 24 pCt. af Studenterne forlode Universitetet, smittede med Syfilis. Der var næppe Tvivl om, at Forholdene ved Københavns Universitet væsentligt stillede sig paa en lignende Maade; enhver, der havde beskæftiget sig med den Ting, havde sikkert faaet det samme Indtryk som han, nemlig at et forholdsvis meget stort Antal af de unge Studenter bleve ramte af disse ulykkesvangre Lidelser, meget ofte førte vild, foruden af Ubesindighed, af et utroligt Ube-kjendtskab med disse Forhold og med de alvorlige, sanitære Farer, de medføre. Et advarende og oplysende Ord, anbragt i Tide, vilde sikkert afværge mangan en Ulykke. Ved Berlins Universitet havde Professor O. Lassar hvert Aar holdt Forelæsning for Tilhørere af alle Fakulteter om de veneriske Sygdommes Betydning og Smittefare og havde — siden Begyndelsen i 1894 — gjort Tusinder af Tilhørere fortrolige med dette Æmne og dermed faaet deres personlige og videnskabelige Opmærksomhed henvendt paa denne store Samfundsfare. Ogsaa hos os kunde der formentlig være Anledning til at følge dette Exempel, og Dr. Pontoppidan havde for sit Vedkommende længe ønsket at kunne gjøre Forsøget. Som Forfatter af en lille hygiejnisk

Haandbog, som han troede havde gjort nogen Nytte og i alt Fald havde vundet Indgang i videre Kredse, samt af en Lærebog, der i 12 Aar havde været anvendt som Grundlag for det første Studium af Hudsygdomme og veneriske Sygdomme ved, saavidt han havde erfaret, samtlige nordiske Universiteter, havde han ment maaske at have nogle Betingelser for at kunne faa de unge Mænd i Tale, og han kunde for saa vidt privatim afholde en saadan Forelæsning ved Universitetet; men han havde dog anset det for rettest først at forelægge Sagen for Konsistorium, i det Haab, at Universitetet muligvis kunde finde Sagen at være af den Betydning, at det ved at give en Opfordring, eller overhovedet under en eller anden Form, vilde give den sin Støtte, hvad der i mange Henseender vilde være af stor Betydning for Sagen og for den, der skulde føre den frem. Han anbefalede saaledes sin Tanke til Konsistoriums velvillige Overvejelse.

I Skrivelse af 16de November 1899 meddelte Konsistorium Dr. Pontoppidan, at det meget paaskjønnede hans Interesse for Sagen, der vistnok vilde kunne have Betydning for de Studerende i Almindelighed, men fandt det rettest ganske at overlade til ham, om og hvorledes han i Kraft i sin jus docendi maatte ville iværksætte den omtalte Plan.

Dr. Pontoppidan har derefter i de følgende Halvaar som Privatdocent holdt Forelæsninger paa Universitetet for Studenter af alle Fakulteter over fornævnte Æmne.

— Efter Fakultetets Indstilling bifaldt Ministeriet ved Skrivelse af 7de Maj 1900, at den lægevidenskabelige Embedsexamen i Sommeren s. A. maatte tage sin Begyndelse, den skriftlige Del den 18de Maj og den mundtlige Del den 25de s. M.

— I Anledning af et Andragende fra Stud. med. N. N., der havde været oppe til 1ste Del af den lægevidenskabelige Embedsexamen i Sommeren 1899 og erholdt en slet Karakter i Farmakologi, om Tilladelse til paany at indstille sig til samme Examen i Vinteren 1899—1900, meddelte Fakultetet Ansøgeren, at det ikke kunde anbefale hans Andragende.

— Ved Ministeriets Skrivelser af 5te December 1899 og 6te April 1900 blev der efter Fakultetets Indstillinger meddelt 2 Studenter, der havde taget 1ste Del af den lægevidenskabelige Embedsexamen i Sommeren 1898, Tilladelse til paa Grund af Sygdom først at indstille sig til Examens 2den Del i Vinteren 1900—1901.

— Fakultetet meddelte 4 Studenter Fritagelse for at betale et Gebyr af 20 Kr. ved Indmeldelse til 1ste Del af den lægevidenskabelige Embedsexamen i Vinteren 1899—1900, da de alle tidligere havde indmeldt sig til samme Examen i Sommeren 1899 og betalt det sædvanlige Gebyr af 40 Kr., men vare blevne hindrede i at indstille sig paa Grund af Sygdom.

— I Anledning af et Fakultetet fra Ministeriet tilstillet Andragende fra Stud. med. N. N. — der i Sommeren 1894 havde taget 1ste Del af lægevidenskabelig Embedsexamen, men paa Grund af Sygdom ikke havde indstillet sig til 2den Del af nævnte Examen, — om Tilladelse til at studere ved Lægeskolen i Reykjavik og indstille sig til Examen dér efter et Aars Studietid, udtalte Fakultetet i Skrivelse af 29de Oktober 1899, at An-

søgerens Forhold ved Universitetet ikke gav nogen Anledning til at nægte den begjærede Tilladelse.

5. Forelæsninger og Examina under det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Lægevidenskabelig Forberedelsesexamen.

1. Indskrænkning i Fordringerne i Botanik og Zoologi ved denne Examen m. m.

Efter at en fra Professor, Dr. phil. Lütken afgiven Skrivelse, hvori han henviste til Forandringer, der muligvis burde foretages i Undervisningen i Zoologi til lægevidenskabelig Forberedelsesexamen, havde været til Forhandling i det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet, gjorde Professor, Dr. phil. E. Warming i Skrivelse af 13de Februar 1899 til Konsistorium opmærksom paa, at der sikkert ogsaa for Botanikens Vedkommende vilde være væsentlige Ændringer at foretage. Aar efter Aar havde Censorerne ved denne Examen med ham drøftet denne Examens hele Ordning og Fremtid og været enige om, at den paa forskjellig Vis var antikveret. Denne Examens Stilling var jo forøvrigt, som bekendt, paa Dagsordenen i i alt Fald Tyskland og Østerrig, saa at det ikke var hos os alene, at dette Spørgsmaal var kommet frem. Saa vidt han vidste, var Tendensen i det hele for væsentlig at reducere Fordringerne i navnlig de biologiske Fag, maaske endog for helt at stryge disse ved den særlige Forberedelsesexamen, fordi de egentlige medicinske Fag Aar for Aar voxede i Omfang. Spørgsmaalet om Zoologiens Stilling kunde ikke drøftes, uden at man kom ind paa mange andre Forhold, men da alle disse Spørgsmaal i Virkeligheden vare meget aktuelle, foreslog han, at Medlemmer af de to deri interesserede Fakulteter traadte sammen til et Udvalg for at drøfte og eventuelt fremsætte Forslag til Forandring af den medicinske Forberedelsesexamen.

Konsistorium anmodede derefter i Skrivelse af 16de Marts 1899 det matematisk-naturvidenskabelige og det lægevidenskabelige Fakultet om at træde sammen i et Udvalg for at drøfte og eventuelt fremsætte Forslag til Forandringer i fornævnte Examen med Hensyn til Fordringerne i Botanik og Zoologi.

Fra det lægevidenskabelige Fakultet modtog Konsistorium en Skrivelse af 7de November s. A., hvori Fakultetet meddelte, at det i Forening med det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet stillede følgende Forslag med Hensyn til de fremtidige Fordringer i Botanik og Zoologi ved den lægevidenskabelige Forberedelsesexamen: »1. Ved Prøven i Botanik kræves et almindeligt Kjendskab til Læren om Planternes indre og ydre Bygning og om deres Livsfænomener samt til de vigtigste Former af de laveste Planter. Ved Prøven i Zoologi examineres i den sammenlignende Anatomis Grundtræk samt i saadanne biologiske Forhold, som have almindelig fysiologisk Betydning, særligt Forplantnings- og Udviklingsforholdene. Et for de lægevidenskabelige Studerende bestemt fuldstændigt Kursus i hvert af de to Fag maa ikke udstrækkes over længere Tid end to Semestre. 2. Prøven i

Botanik ved lægevidenskabelig Forberedelsesexamen vil for Fremtiden være at holde saavel i Juni—Juli Examenstermin som i Januar Examenstermin. De ved kgl. Resolution af 18de September 1895 fastsatte Bestemmelser vedrørende Deling af nævnte Examen og gjentagen Prøve blive ogsaa gjældende for de Lægestuderende, som aflægge den botaniske Prøve i Januar. 3. Disse Bestemmelser træde i Kraft senest med Examensterminen i Juni 1901.

Fakultetet bemærkede, at Hensigten med dette Forslag navnlig var at give de lægevidenskabelige Studerende en Lettelse med Hensyn til Fordringerne i Zoologi og Botanik, en Lettelse, der maatte siges nødvendiggjort ved de forøgede Krav i de egentlige lægevidenskabelige Fag. Dette søgtes opnaaet ved Indskrækning i Systematiken og i det hele ved den foreslaaede Affattelse af Examensfordringerne, ved hvilken man var gaaet ud fra, at Undervisningens Omfang for Botanikens og Zoologiens Vedkommende saa vidt muligt burde reduceres saaledes, at den kunde fuldendes i to Forelæsningshalvaar med to Timers ugentlig Undervisning (eller i Løbet af ialt 65 Undervisningstimer) i hvert af de to Fag.

Konsistorium anbefalede i Skrivelse af 16de November 1899 til Ministeriet Fakulteternes Forslag.

Ved Skrivelse af 19de Januar 1900 meddelte Ministeriet Konsistorium, at det ved kgl. Resolution af 18de s. M. var blevet bifaldet, »at Prøven i Botanik ved den lægevidenskabelige Forberedelsesexamen for Fremtiden vil være at afholde saavel i Juni-Juli Examenstermin som i Januar Examenstermin, og at de ved allerhøjeste Resolution af 18de September 1895 fastsatte Bestemmelser vedrørende Deling af nævnte Examen og gjentagen Prøve ogsaa blive gjældende for de lægevidenskabelige Studerende, som aflægge Prøven i Botanik i Januar.« Ministeriet tilføjede, at det samtidig hermed bifaldt, »at der ved Prøven i Botanik kræves et almindeligt Kjendskab til Læren om Planternes indre og ydre Bygning og om deres Livsfænomener samt til de vigtigste Former af de laveste Planter, og at der ved Prøven i Zoologi examineres i den sammenlignende Anatomis Grundtræk samt i saadanne biologiske Forhold, som have almindelig fysiologisk Betydning, særligt Forplantnings- og Udviklingsforholdene. Et for de lægevidenskabelige Studerende bestemt fuldstændigt Kursus i hvert af de to Fag maa ikke udstrækkes over længere Tid end to Semestre. Disse Bestemmelser træde i Kraft senest med Examensterminen i Juni 1901.«

2. Andre Afgjørelser.

Kommissionen for lægevidenskabelig Forberedelsesexamen meddelte under 21de August og 6te September 1899 5 Studerende, der paa Grund af Sygdom havde maatte afbryde bemeldte Examen i Sommeren s. A., Tilladelse til paany at indstille sig til Prøve i Kemi, Fysik og Zoologi i Januar 1900 med Bibeholdelse af Karakteren for Botanik i Sommeren 1899. En lignende Tilladelse blev ved Skrivelse af 27de September 1899 givet en Student, dog saaledes at han afsluttede med Botanik i Sommeren 1900; ved Skrivelse af 19de Marts s. A. blev der meddelt ham Tilladelse til at overføre Karakteren i Botanik fra Sommeren 1899 til den i de andre Fag bestaaede Examen i Januar 1900.

— Ved Skrivelse af 24de Februar 1900 meddelte Kommissionen 3 Studerende, der havde forladt Examen i Januar s. A. paa Grund af Sygdom, Tilladelse til atter at indstille sig i Sommeren s. A.

— I Anledning af et Andragende fra en Student, der var blevet rejseret til Examen i Januar 1900, om Fritagelse for paany at underkaste sig Prøve i praktisk Kemi og Tilladelse til at overføre den ham i Januar s. A. herfor givne Karakter laud. p. cet., da han paa Grund af Brystsvaghed ikke kunde taale at gaa paa Laboratoriet, bevilgede Ministeriet hans Andragende saaledes, »at den erhvervede Karakter ikke overføres, men at han ved fornyet Examen kun faar én Karakter i Kemi, nemlig i mundtlig Kemi og at denne regnes med fuld Værdi.«

— Ved Skrivelse af 21de August s. A. meddelte Kommissionen Student N. N., der i Sommeren 1900 havde maattet forlade Examen paa Grund af Sygdom, Tilladelse til paany at indstille sig i Januar 1901.

— Kommissionen afslog under 30te August 1900 2 Andragender: fra en Student, som i Sommeren s. A. havde bestaaet Examen med $15\frac{1}{6}$ Points, og en Student, der havde taget Examen i 3 Fag med et daarligt Resultat, om Tilladelse til at indstille sig paany til Examen i Januar 1901.

— I Anledning af et Andragende fra en Student, der i Sommeren 1900 havde maattet afbryde Examen og indlægge sig paa et Hospital, om Tilladelse til at overføre de af ham erhvervede Karakterer til Examen i Januar 1901, afslog Kommissionen Overførelse af Karakterer, men meddelte ham Tilladelse til at indstille sig paany i Januar 1901 i alle 4 Fag.

6. Skoleembedsexamen.

a. Ved det filosofiske Fakultet.

Ved Ministeriets Skrivelse af 16de November 1899 blev der efter Fakultetets Indstilling meddelt Stud. mag. N. N., der paa Grund af Sygdom havde maattet forlade den skriftlige Prøve ved Skoleembedsexamen i Sommeren 1899, Tilladelse til paany at indstille sig til denne Examen i Vinteren 1899—1900.

— Efter Fakultetets Indstilling beskikkede Ministeriet til Censorer ved Skoleembedsexamen for Trienniet 1ste April 1900 til 31te Marts 1903: i Dansk: Rektor B. Hoff, Sorø, og Bibliothekar, Dr. phil. Kaalund, i Latin og Græsk: Rektor Petersen, Odense, og Adjunkt Dr. phil. K. Hude, i Fransk: Cand. mag. E. Baruël og Adjunkt, Dr. phil. Trojel, i Tysk: Overlærer J. Kaper og Professor, Dr. phil. C. A. Nissen, i Engelsk: Docent, Dr. phil. A. Hansen og Overlærer Hauch, Roskilde, i Historie: Museumsdirektør, Dr. phil. Møllerup og Skolebestyrer, Dr. phil. H. L. Møller.

b. Ved det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Ved Skrivelse af 17de Februar 1900 meddelte Ministeriet det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet Bemyndigelse til paa Grund af Professor mineralogiæ, Dr. phil. N. V. Ussings Fraværelse paa en Rejse til Grønland at lade de til Skoleembedsexamen i Naturhistorie og Geografi hørende skriftlige og mundtlige Prøver i Mineralogi, som normalt afholdes

i Maj og Juni, afholde i Dagene omkring den 1ste Maj s. A., saaledes at Professor Ussing kunde besørge Examinationen inden sin Afrejse.

— Ministeriet meddelte under 13de Juli 1900 Stud. med. N. N. — der i Sommeren s. A. havde indstillet sig til Skoleembedsexamen med Mathematik som Hovedfag og som til den skriftlige Del havde opnaaet en Gjennemsnitskarakter af $5\frac{2}{24}$ Points, men var blevet rejiceret, da han til den mundtlige Del kun fik en Gjennemsnitskarakter af $3\frac{10}{24}$ Points, — Tilladelse til paany at indstille sig til Examen i Vinteren 1900—1901. Fakultetet anbefalede Ansøgningen, da Ansøgeren kun manglede ubetydeligt i at bestaa og hans Svagelighed og Nervøsitet maatte antages at have været Skyld i den mundtlige Prøves uheldige Udfald.

7. Magisterkonferens.

Ved det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

I Anledning af et Andragende fra Stud. mag. N. N., der i Maj 1899 var blevet rejiceret ved den mundtlige Prøve til Magisterkonferens i Naturhistorie med Botanik som Hovedfag, om Tilladelse til paany at indstille sig til Konferens med Fritagelse for at besvare en ny stor Opgave, meddelte Fakultetet ham under 4de November s. A., at Fakultetet ikke kunde fritage ham for den store Opgave.

IV. Prisopgaver.

Fra det filosofiske Fakultet modtog Konsistorium under 31te Oktober 1899 et af Fakultetet anbefalet Andragende fra Universitetslærerne i klassisk Filologi, hvori disse udtalte følgende. Medens man med Hensyn til Universitetets andre Prisopgaver for længe siden havde frafaldet Fordringen om, at Besvarelserne skulde være skrevne paa Latin, havde man stadigt indtil nu fastholdt denne Fordring for de Opgavers Vedkommende, der drejede sig om Æmner af den klassiske Filologi. Her havde Kravet muligvis i sin Tid været berettiget; man tænkte sig naturligvis, at det vilde blive filologiske Studenter eller Kandidater, der prøvede paa at besvare disse Opgaver, og da man jo endnu bestandig fordrer, at de ikke alene skulde besvare alle deres skriftlige Examensopgaver paa Latin, men endogsaa tale Latin ved den mundtlige Prøve, kunde det synes ret konsekvent, at man ogsaa krævede latinsk Sprog i eventuelle Prisafhandlinger af dem; og tilmed spillede jo dette Sprog endnu den Gang en meget væsentlig, ja vel ganske overvejende Rolle i den filologiske Litteratur, som de maatte benytte ved deres Studier. Inkonsekvent var det da rigtignok, at man ikke absolut forlangte, at ogsaa filologiske Doktordisputatser skulde være skrevne paa Latin, her havde jo Valgfrihed mellem Latin og Dansk længe været given, og den mundtlige Forhandling *skal* endog føres paa Dansk, naar ikke særlig Tilladelse er opnaaet til at bruge det latinske Sprog.

Men hvor meget eller hvor lidet berettiget den omtalte Fordring nu end tidligere kunde have været, saa var det samtlige filologiske Universitetslæreres Mening, at den nu ikke længere var berettiget, og at dens strenge